

fæstningsvæsenet, men tillige med Indkvarterings- og Sygevæsenet, der ligger saa langt fra Befæstningsvæsen, som noget kan ligge.

Den derved skabte Ordning var i allerhøjeste Grad uheldig. Nu har man i Tidens Løb gjort et andet Skridt. Man har nemlig taget alt bort fra Chefen for Forplejningskorpset, og saa har man decentraliseret, hvad jeg i og for sig finder fuldstændig rigtigt. Man har benyttet Generalkommandointendanturen ved at lade en Del af den Myndighed, Chefen for Forplejningskorpset havde, gaa over dertil. En Del af de øvrige Sager under Forplejningskorpset har man ført tilbage under Krigsministeriet. Derved er Arbejdet i Krigsministeriet vokset, men derved er fremkommet en ny Mangel. Det fremgaar nemlig af Statskalenderen for indeværende Aar, at man har været nødt til at adjungere Chefen for første Departement en Overintendant af Hæren, og hvorfor? Fordi Chefen har et Kontor under sig med Forplejningssager, som han ikke har Kendskab til, og i Kontoret for Forplejningssager vil man se, at foruden det faste Personale: Chef, Fuldmægtige og Assistenten, er der tilkommanderet ikke mindre end 3 Intendanten. Det viser sig altsaa, at af det Personel, som man ved denne Ordning og ogsaa ved den Lovændring, som vi sidst have vedtaget, har givet Chefen for Forplejningskorpset, har man efterhaanden taget over i Krigsministeriet, hvad der endnu var blevet tilbage, og han sidder som en Mand, der ikke har det mindste at bestille med den Myndighed, han i Virkeligheden skulde sidde inde med. Man vil deraf kunne forstaa, at jeg vilde finde det naturligt, at man, naar man ikke vil gaa til den Ordning, jeg nævnedes med Generalinspektøren, der var den simpleste, i alle Tilfælde førte den Ordning tilbage, som havde eksisteret i lange Tider og fuldstændig havde bestaaet sin Prøve i Marineministeriet, og som godt kunde overføres til Krigsministeriet, at man havde en Direktør for Kommandoen, der befatter sig med det personelle og det materielle. Man vil som Følge af den indtraadte Simplificering i Forretningerne kunne nøjes med et mindre Antal Kontorer. Derved vilde man opnaa Besparelse af 2 Departementschefer, idet Forplejningsvæsenet gik ind som et eget Departement, hvorved man i det Personale, der har været underlagt Chefen for Forplejningskorpset, vilde have det Personel, der er nødvendigt til at betjene de 2 Kontorer. Der er alt-

saa ingen Tvivl om, at paa samme Tid man derved kom til en praktisk Ordning som man ogsaa til en økonomisk Ordning.

Jeg skal ikke inklude mig paa at gentage, hvad jeg har haft Lejlighed til at udtale i Betænkningen, men jeg vil kun sige i Anledning af, at det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) omtalte min Kritik i Betænkningen, at jeg selvfølgelig ikke er blind for, at en Del af de Mangler, som jeg der har paatalt, er afhjulpen ved det foreliggende Lovforslag, men det var ganske vist ikke Stedet, hvor de skulde afhjælpes, thi deres Afhjælpning skulde have fundet Sted i Hærloven, da vi forandrede den, ligesom de to Love, der nu skulle ophæves, skulde have været ophævede ved Hærloven og ikke ad denne Vej. Men det var en Fejl, man begik, fordi Hærloven, hvad jeg oftere har haft Lejlighed til at omtale, ikke var affattet med den nødvendige Omhu. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, da man maa se at belyse Sagen paa alle Maader, at der er dog blevet noget tilbage af den Ordning, som enhver kan se er galt, selv om han ikke er Militær. Jeg har gjort opmærksom paa i Betænkningen, at man tidligere kunde skrive sig op fra Kaptajn til Oberst, og jeg kunde sige fra Kaptajn til General, for det har man ogsaa haft Eksempler paa. Men under den nuværende Ordning har man — det er ikke under den nuværende Minister, men under den tidligere Minister — oplevet, at en Kaptajn af Vaabnene, der var Kontorchef i Krigsministeriet, er bleven udnævnt til Oberstløjtnant, og han havde den Gang været ansat som Kontorchef i Krigsministeriet i 12 Aar. Men naar en Kaptajn, som har siddet paa en Kontorstol i 12 Aar, og en anden Kaptajn, som har været i sit Vaaben uafbrudt i 12 Aar, skulle konkurrere med hinanden, er jeg ikke i Tvivl om, at jeg vil foretrække den sidste. Man har derved tillige gjort Brud paa et Princip, som altid har været fulgt i Krigsministeriet, idet nemlig Kontorchefsklassen har været paralleliseret med Kaptajnsklassen. Nu har man gjort en Oberstløjtnant til Kontorchef. Dette strider mod gammel Praksis, men det blev endog betragtet som et Offer, han bragte, at lade sig udnævne til Kontorchef, idet han, naar han var traadt ind i sit Vaaben, havde faaet højere Gage, og saa have vi været saa gode paa Finansloven at indrømme ham et personligt Tillæg paa 600 Kr. Det er den Slags Foranstaltninger, der ikke tiltaler mig, og jeg kan i Grun-